

V vrtec tudi popoldne

Naši vrtci delajo le v dopoldanskem času, medtem ko popoldne nimate kam z otrokom, če nimate babic, tet ali dobrih sosedov. In vendar greste popoldne po nakupih, na kak sestanek ali pa bi radi v Cankarjev dom na kako kulturno-zabavno prireditev. V tujini to ni problem: zavrtite telefon in »baby sitter« je zagotovljen, seveda za primerno plačilo.

»Pri nas smo prišli do zamegli, da bi kazalo rešiti problem v okviru naših vrtcev, saj jih imamo dovolj in so popoldne prazni. Prav kmalu si obetamo, da bomo lahko odprli oddelke, ki bo varoval malčke od treh do devetih zvečer,« je povedala Breda Pokoren, ravnateljica vzgojno-varstvenih ustanov v občini Ljubljana Center.

Oddelke naj bi bil odprtih vrat za vse malčke v Ljubljani, ne glede na to, kje so v varstvu dopoldne in ne glede na to, kje stanujejo. Starši, ki ne bi imeli kam z otrokom, bi ga preprosto pripeljali v vrtec brez kakršnihkoli prošelj, priporočila, potrdila in drugih papirjev, ki jih sicer tako radi zahtevamo v naši družbi. Kako je to mogoče?

»O zamisli sem se pogovarjala z inšpektorji, z dr. Stanko Simonitti z zavoda za zdravstveno varstvo in z drugimi, da zadeve ne bi prav nič komplicirali, ampak jo poenostavili, kar se da. Vsi so bili za to in zdaj je le še vprašanje denarja. O tem bo rekla svoje mestna skupnost otroškega varstva,« je razložila ravnateljica, ki dobro pozna probleme varstva v Ljubljani, saj je dolgoletna delavka v vrtcih in ne nazadnje je tudi sama stara mama.

Prostor za vrtec, ki bo prav gotovo zelo dobrodošel, bo neke v centru, verjetno v Puharjevi ulici, saj se vse dogaja na tem območju Ljubljane. Kaj pa strah, da bi to varstvo preraslo v redni popoldanski oddelke?

»V Centru smo že poskušali odpreti popoldanski oddelke, vendar se ni obnesel. Vse kaže, da se na koncu vedno najde kdo, ki lahko varuje otroka popoldne. No, tale oddelke naj bi delal le od treh dalje in to ne bi ustrezalo tistim, ki so zaposleni popoldne.«

Seveda bo to le poskus. Če se bo obnesel, bodo odprli še drug oddelke. Kaj pa cena? No, nekaj bo prispevala mestna skupnost otroškega varstva, nekaj naj bi dodali tudi starši, seveda. V službi bosta vzgojiteljica in varuška. Ravnateljica Breda Pokoren malce žuli le to, kako dobiti ti dve delavki, saj je znano, da se popoldanskega dela marsikdo otepa.

Zamisel je vredna pohvale in odmeva, ni kaj. Predvsem pa zategadelj, ker jo skušajo uresničiti zares preprosto, brez nam dobro znanih soglasij in drugih papirjev, ki so velikokrat le ovira na poti dobrih načrtov in znak naše birokratiziranosti. Kako bo vse skupaj teklo, o tem bo še tekla beseda.

A. A.

Sklepna prireditev ob letu miru

V četrtek, 18. decembra 1986, je bila v okrogli dvorani Cankarjevega doma sklepna prireditev osnovnošolcev naše občine ob mednarodnem letu miru. Osrednji del prireditve, ki je potekala pod geslom OZN – mir – neuvrščenost, je bil kviz, v katerem so pokazali svoje znanje člani zgodovinskih krožkov osnovnih šol. V dopoldanskem tekmovanju je sodelovalo sedem ekip. Prvo mesto je osvojila ekipa osnovne šole Tone Čufar.

Kviz je vodila Danica Simšič. Bil je zanimivo zasnovan, živahen in pester. Prvič je bila uporabljena videotehnika. Kot gosta sta sodelovala dr. Marko Vrhunec, bivši predstavnik Jugoslavije v Združenih narodih, in novinar Tit Doberski.

V kulturnem programu so med drugimi sodelovali: pevski zbor OŠ Tone Tomšič in recitacijska skupina iz OŠ Tone Seliškar, ki je predstavila misli o miru, ki so jih napisali otroci naših šol.

AKCIJA ZA BOLJŠE OKOLJE

Veliko lahko storimo sami

Predsedstvo KK SZDL Ajdovščina se je na svoji zadnji seji pred referendumom (17/11-1986) odločilo, da bo na redni programski konferenci – ta bo v torek, 9. decembra ob 18. uri – posvetilo največ pozornosti vprašanju varovanja in izboljševanja okolja.

Veliko lahko storimo sami, je bilo poudarjeno v razpravi. Ugotovili bomo »lastne« vire onesnaževanja okolja, ki jih v krajevni skupnosti nikakor ni malo. Omenimo naj le tako imenovani »Kompasov« blok na Dvorčakovi 11, ki ima lastno kotlovnico. Iz dimnikov te stavbe se ob dnevih, ko je nizki zračni pritisk, valijo težki oblaki dima, ki dušijo okoliške prebivalce in mimoidoče. V stavbi so pretežno etažni lastniki, kim ji ni veliko do tega, da bi se stavba, v kateri živijo, priključila na KEL.

Prav tako bomo skušali v krajevni skupnosti vplivati na lastnike poslovnih prostorov, oziroma njihove uporabnike, naj uravnavajo ogrevanje čim bolj smotrno, ali preprosto povedano, naj varčujejo z

energijo. Veliko bi k temu prispevala ustrežnejša zasteklitev s posebnim, termopan steklom.

Posebno pomemben je tudi naš vsakodnevni odnos do okolja, v katerem živimo, saj opazamo zlasti v mestnem središču pravo nasilje do njega. Še zlasti je nasilje izraženo v naraščajočem mirujočem prometu, saj vemo, da pri počasnem speljavanju s parkirnih prostorov (med te sodijo po mnenju številnih voznikov tudi pločniki) naraste emisija svinca in drugih težkih kovin v izpušnih plinih. Najbolj ogroženi pa so tisti, ki so bolj »pri tleh«, torej otroci, na katerih je, kot tako radi rečemo ob različnih praznikih, naša prihodnost.

POROČILO SVETA KS GRADIŠČE ZA DOBO OD 1982 DO 1986

Največ prostora pobudi in interesom krajanov

Na prvi seji novoizvoljenih delegatov skupščine krajevnih skupnosti Gradišče so se delegati seznanili tudi z delom sveta KS in delom komisij v preteklem mandatsnem obdobju. Poročilo sveta KS Gradišče za dobo od 1982–1986, ki ga je podal predsednik sveta KS dr. Albin Wedam, objavljamo v celoti.

Uvodoma naj povem, da je krajevna skupnost Gradišče verjetno najbolj delikatna med vsemi, ne samo v Ljubljani ampak morda celo v Sloveniji. Na področju krajevnih skupnosti Gradišče so namreč locirane družbeno-politične organizacije in skupnosti ter upravni organi republiškega ranga, na ravni mesta in seveda občine Ljubljana Center. Razen tega so tu še visokošolske, kulturne, znanstvene in gospodarske organizacije republiškega pomena poleg številnih delovnih organizacij, ki tudi presegajo raven mesta. Razumljivo je zato, da v krajevni skupnosti Gradišče ne moremo reševati nalog in problemov tako samostojno kot periferne krajevnih skupnosti. Zavedajoč se teh dejstev, si je svet krajevnih skupnosti sporazumno s krajevnimi družbeno-političnimi organizacijami prizadeval urejati in reševati sprotne in tudi nekatere kronične probleme tako, da bi kar najbolj prišli do izraza interesi krajanov.

Pri našem delu je veljalo načelo, da svet KS ne more biti sam pobudnik in nosilec vseh akcij. Pobuda za akcije mora priti od samih krajanov, hišnih svetov, delovnih organizacij in drugih družbenih organizacij, ki na tak način lahko uveljavljajo svoje samoupravljalske pravice, svet KS pa je take akcije vselej podprl in tudi uspešno realiziral večino pobud.

Svet KS se je pri svojem delu ravnal po stališčih, sprejetih na zborih občanov in skupščini KS. Ta stališča so: stanovanjski fond se ne sme siromasiti, ampak naj se prostori, ki jih zasedajo razne organizacije zopet vrnejo v stanovanjski fond; podpirati potrebe osnovne šole Majda Vrhovnik glede dodatnih pro-

storov; podpirati uvajanje storitvene in servisne dejavnosti; posvečati posebno skrb starim in oslabelemu krajanom, ki potrebujejo nego in pomoč; skrbeti za ureditev zelenih in parkirnih površin.

Komisije sveta KS so pri svojem delu sodelovale tako z ustreznimi delegacijami in družbeno-političnimi organizacijami. Poleg dela v komisijah je moral svet KS po statutu krajevnih skupnosti skrbeti tudi za pravilno delovanje in organiziranje CZ ter SLO. Kljub stalnim prizadevanjem nam še vedno ni uspelo zadovoljivo sestaviti štab CZ. Ko je že kazalo, da smo kadrovske probleme rešili in pridobili sposobnega poveljnika in načelnika štaba CZ smo žal tudi oba izgubili in moramo zopet začeti znova.

V tej mandatni dobi smo v okviru srečanj pobratenih mest Reke in Ljubljane dvakrat obiskali našo sestersko KS Brajda na Reki in enkrat gostili predstavnike te KS pri nas.

V sodelovanju s osnovno šolo Majda Vrhovnik smo sodelovali pri obisku osnovne šole Goce Delčev v Zemunu dvakrat in osnovne šole Goce Delčev ter Moše Pijade v Gostivaru enkrat. V naši krajevni skupnosti pa smo tudi sprejeli predstavnike teh šol.

Stike s KS Nova vas, ki je naše evakuacijsko področje, smo želeli obnoviti in utrditi. Žal nam je vreme zagodilo tako lansko jesen, kakor tudi letošnjo pomlad. Sedaj smo načrtovani obisk realizirali v prvi polovici oktobra.

Uspešne so bile akcije v okviru NNPP, kakor tudi druge akcije na področju CZ in SLO. Skupaj z izvršnim svetom SR Slovenije in šolo Majda Vrhovnik je bila izvedena

posebna akcija CZ – simuliran je bil letalski napad na osnovno šolo Majda Vrhovnik. Poleg ekip CZ, izvršnega sveta, osnovne šole ter KS je sodelovala tudi občinska enota za kemično, biološko in radiološko zaščito. Podrobno je delo sveta KS prikazano v poročilih komisij. Omenim naj le naloge pri katerih se je angažiral svet kot celota in to: ureditev igrišča ob osnovni šoli Majda Vrhovnik, ureditev prehoda skozi Foersterjev vrt in rekonstrukcija zdravstvene ambulante Mirje.

DOBER DAN, NAŠ OBČAN

Lepa beseda lepo mesto najde

Ismet Rekić je že dve leti pobiralec parkirnine na našem osrednjem parkirišču ob Vodnikovem trgu. Zmotili smo ga sredi njegove dopoldanske izmene in mu postavili nekaj vprašanj.

– Kaj vi menite o urejenosti občine Center?

»Zdi se mi, da je naša občina še kar urejena, malo me moti razdrapano Cukrarna, ki kazi podobo, sicer urjenega obrežja Ljubljane. Sem občan občine Center in bi rad videl, da bi bilo mesto lepo.«

– Parkirišče je vaše delovno mesto. Je dovolj prostorno glede na to, da je v samem jedru mesta?

»Parkirišče je dopoldne tako zapolnjeno, da se mora marsikdo obrniti. Popoldne pa je parkirišče ravno prazno.«

– Zima je tu. Ali se tudi tedaj veliko ljudi vozi v mesto in na tržnico?

»Pozimi se pozna, da ljudje več hodijo peš kot se vozijo z avtomobili in tudi tržnica je manj obiskana.«

– Ali imate s snegom kaj težav?

»Ne, naša služba za odvoz snega kar dobro dela. Vsako

Ismet Rekić

jutro je parkirni prostor dobro očiščen.«

– Kako se novoletna mrzlica pozna pri vas?

»V času novoletnih nakupov imamo tudi tukaj pravo »norišnico« ves dan, tudi popoldan, zlasti v času novoletnega sejma.«

– Kaj pa ljudje, jim imate kaj očitati?

»Doslej nisem imel večjih težav z ljudmi. Zgodi se, da kdo nima najboljšega dneva in je malce nestrpen in zato

nevljuden. Sicer pa menim, da lepa beseda vedno lepo mesto najde, zato skušam biti s takimi strankami potrpežljiv.«

– Kako pa je s poravnavo parkirnine, jo ljudje plačujejo brez »godrnjanja«?

»Cena parkirnine je pri nas nekoliko višja, ker smo pač v središču mesta, stane 110 dinarjev, drugod je za 10 din nižja.«

– Niste Ljubljancan, a vam gre slovensko dobro z jezika. Kako ste se znašli pri nas?

»Nisem iz Slovenije. Doma sem iz Velike Kladuše v Bosni. Že štirinajst let živim tukaj in navadil sem se. Vendar imam družino v Bosni. Tam je moj dom, čeprav se v Ljubljani dobro počutim.«

– Ste kdaj imeli težave zaradi tega, ker ste od drugod?

»Nič kaj posebnega. Mislim, da ste Ljubljancani kar kulturni ljudje.«

– Za konec pa bi vas še povprašala o vaših željah ob novem letu?

»Želim si, tako kot vsi, mir na svetu in pa zdravje v novem letu 1987. Enako pa želim tudi vsem drugim.«

DOLORES PODBEVŠEK